

ningerne fravælger forsikringer med kort opsigelsesfrist alene under hensyn til prisen.

Udvalget finder, at der fortsat er behov for at øge mobiliteten og skærpe konkurrencen på forsikringsmarkedet til gavn for forbrugerne.

En løsning på problemet med at sikre øget mobilitet på markedet for forbrugerforsikringer kunne være at indføre en civilretlig regel, som der lægges op til i beslutningsforslaget. En sådan regel har imidlertid den ulempe, at den afskærer forbrugerne fra at vælge forsikringer, der har vilkår om et længere opsigelsesvarsel, men som til gengæld samlet set (inkl. gebyrer m.v.) vil kunne være lidt billigere.

Justitsministeren har oplyst, at der vil blive gennemført en ny undersøgelse af forsikringssektorens praksis på dette område, når reglen i § 57 i lov om finansiel virksomhed har været i kraft i et år. Udvalget finder, at Folketinget bør afvente undersøgelsen, der bør foreligge inden udgangen af august 2005, før der tages stilling til, om der er behov for yderligere lovregulering.

Efter udvalgets opfattelse viste den første undersøgelse, at der kan være behov for at præcisere de politiske forudsætninger, der ligger bag den nuværende offentligtretlige regel i lov om finansiel virksomhed.

For at prisen skal kunne anses for rimelig, må forsikringssektorens gebyrer for et kort opsigelsesvarsel afspejle de reelle omkostninger for selskaberne. Disse omkostninger bør selskaberne til gengæld have mulighed for at få dækket.

Det gælder for det første de direkte omkostninger til opførelse af forsikringen i »utide« og udbetaling af overskydende præmie. Disse udgifter har selskabet kun, hvis forbrugeren opsiges forsikringen med kort varsel, og et gebyr, der dækker disse omkostninger, må derfor kun opkræves, hvis forbrugeren benytter sig af opsigelsesadgangen. Endvidere må gebyret ikke overstige 200 kr. for hver gang forbrugeren opsiges forsikringer hos det pågældende forsikrings-selskab, uanset om det er én eller flere forsikringer, der opsiges.

Derudover er der for forsikringssektorerne visse omkostninger ved oprettelse af en forsikring, navnlig til kontrol af de afgivne oplysninger, risikovurdering og udstedelse af police. Efter selskabernes nuværende praksis er disse omkostninger indregnet i præmien. Hvis kunden

opsiger forsikringen efter kort tid, vil der være en risiko for, at selskabet ikke har fået dækket disse udgifter fuldt ud. Visse selskaber tilbyder dog forsikringer med kort opsigelsesvarsel uden at opkræve en højere præmie til dækning af omkostningerne ved oprettelsen, men udvalget finder, at de selskaber, der ønsker det, bør have mulighed for at opkræve et rimeligt beløb hos kunden for disse omkostninger. Det kan ske gennem et gebyr ved opsigelsen eller tegningen af forsikringen eller i form af et præmiatillæg, der aftrappes, jf. nedenfor.

Anvendes modellen med et gebyr ved opsigelsen, skal størrelsen af gebyret fastsættes således, at det ikke rent faktisk kommer til at udgøre en stavnsbinding af kunderne. Når forsikringen har været i kraft i et år, må forsikringssektoret være forberedt på, at forsikringstageren – som i dag – kan vælge at opsiges forsikringen, og der må derfor i det andet og følgende år ikke kunne opkræves gebyr for tegningsomkostninger. Dette indebærer også, at eksisterende kunder, som har haft en forsikring med et langt opsigelsesvarsel i et år eller mere, vil kunne konvertere til en forsikring med kort opsigelsesvarsel uden betaling af det pågældende gebyr.

Et tegningsgebyr ved oprettelsen af en forsikring med kort opsigelsesvarsel vil give selskaberne mulighed for en gang for alle at få dækket omkostningerne ved tegning af forsikringen. Forsikringspræmien, der betales herefter, vil ikke være højere end på produkter med langt opsigelsesvarsel, og ved opsigelse betales kun et gebyr for de faktiske udgifter, selskabet har herved. Et sådant tegningsgebyr må i sagens natur ikke opkræves hos kunder, der efter et år eller senere konverterer en forsikring med langt opsigelsesvarsel til en forsikring med kort opsigelsesvarsel.

For at fordele udgiften og dermed gøre prisen for en ny forsikring mere attraktiv kan der i stedet for tegningsgebyret som nævnt anvendes en model med et præmiatillæg, der i givet fald må ophøre senest efter 3 år. Præmiatillægget må ikke fastsættes som en procentvis forhøjelse af præmien, som det kendes i dag, da tegningsomkostningerne i almindelighed ikke har nogen sammenhæng med størrelsen af præmien. Konverteres en eksisterende forsikring med langt opsigelsesvarsel, skal der tages højde for de år, forsikringen allerede har været i kraft på gamle vil-